

Magnus

Jordi Teixidor

Magnus

[Fragment de l'episodi «1»]

Petitjean: Formidable, és formidable! Amb aquestes dades a les mans...

Magnus: Podem ser el primer consorci, Marco; ara, ja n'estic segur, serem el primer...

Petitjean assenteix i surt.

Magnus s'incorpora. La papallona torna a voletejar. Magnus aixeca un dit, l'acosta, i la papallona s'hi atura.

Magnus: Ser el primer. És molt més que un repte, saps? És un deure, l'únic manament. Si ho entens, deixes d'arrossegat-te com un cuc, i aquest planeta absurd s'omple de sentit, perquè quan arribes a ser el primer, ets l'únic, simplement, ets una força natural, ets la vida, tu sol, i ets tu qui fa la llei, i qui trona i qui esclafa. I llavors, tens a les mans tota aquesta escòria d'on has sortit, t'has fet l'amo d'aquesta bola de detritus, i en fas el que vols, i potser permets que els cucs recullin les molles, si et ve de gust, perquè és la teva pròpia escòria.

De sobte, la papallona fuig. Magnus ofega un xiscle, s'esforça a respirar, s'arrapa a la taula per no caure.

Magnus: Sant Déu... Què et passa, Magnus, què t'agafa?... Tu, Magnus, un infart?... Un miserable infart! Que t'hi penses quedar, tu ara? No m'ho facis... no t'hi quedis, Magnus... Resisteix, en nom del cel, resisteix, tenim algunes batalles pendents, encara...

Petitjean entra corrents i el sosté. Magnus se'n desfà.

Magnus: Deixa'm, deixa'm, et dic, i afanya't... Sant Déu, no és res, ho veus? No és res, Marco, no et facis il·lusions... Posa't a la feina. L'informe, demà al vespre, sense excuses, demà al

vespre... (*Recula, busca la cadira amb la mà, gairebé sense alè.*) Afanya't, serem el primer, entrarem a Moscou, em sents, hem d'entrar a Moscou, ara podem ser el primer..., l'únic que fecunda l'òvul, el primer...

Magnus s'asseu i es queda quiet, agafat als braços de la cadira, amb el cap enrere i els ulls tancats.

Petitjean: El grup Magnus pot ser el primer. De moment, jo, Marco Petitjean, no sóc sinó el segon, la mà dreta de Magnus, l'executor estricte i fidel de les seves estratègies. Però d'una cosa estic segur i em turmenta per dins: un dia, algú tocarà les estrelles amb la punta dels dits, i aquest dia, potser sense desitjar-ho, el segon pot arribar a ser el primer. Mentrestant, s'han pres decisions, s'han donat ordres, i hem iniciat les operacions. I Magnus, com era d'esperar, s'està recuperant.

[Estrenada dins del cicle L'Alternativa dels 70, amb direcció d'Oriol Broggi, a la Sala Beckett el 14 de desembre del 2005, amb Hermann Bonnín en el rol de Magnus.]